

3 Чим живе сьогодні Товариство українців Бельгії, чи змінилося ставлення бельгійців до нас за останні п'ять років — про це розмова з головою організації Ігорем Хохляком

4 Реформуючи медичну галузь, на Сумщині акцентують не лише на добір кадрів, а й на забезпеченні їх упорядкованим житлом

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ЧЕТВЕР, 28 БЕРЕЗНЯ 2019 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№60 (6423)

ЦИТАТА ДНЯ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: *«Сценарій зриву виборів — це сценарій російський. Чесне волевиявлення громадян і захист волевиявлення — це сценарій український».*

Президент про те, що влада зробить усе залежне від неї для захисту вибору громадян нашої держави

США та Європа — найбільші донори

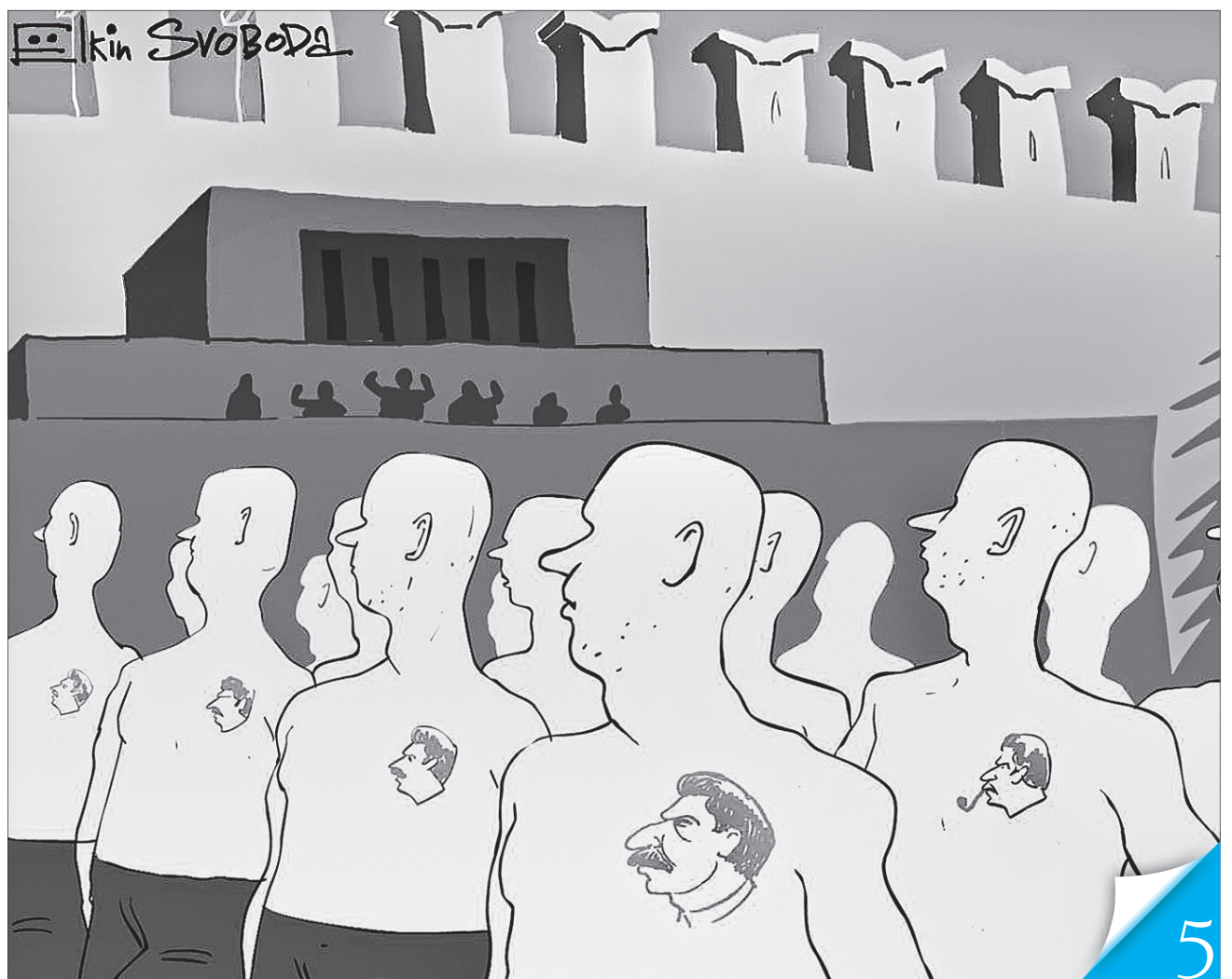
МІЖНАРОДНА ДОПОМОГА. Мінекономрозвитку проаналізувало стан реалізації проектів міжнародної технічної допомоги (МТД) — ресурсів та послуг, які надають донори на безоплатній та безповоротній основі відповідно до міжнародних договорів. Протягом 2018 року в Україні реалізовували 618 проектів МТД загальною вартістю 6,6 мільярда доларів. Це на 109 проектів (майже на мільярд доларів) більше, ніж у 2017-му, повідомляє прес-служба Мінекономрозвитку. Найбільшими донорами для нас були: США — понад 2 мільярди доларів (124 проекти), ЄБРР — 759,7 мільйона (44), ЄС — 522,3 мільйона (235), Німеччина — 386,9 мільйона (39), Канада — 152,3 мільйона доларів (18). За сферами цільового призначення кошти розподілили так: на нацбезпеку і оборону — 1,2 мільярда доларів (28%), ядерну безпеку — 819,1 мільйона (20%), урядування та громадянське суспільство — 509,8 мільйона (12%), відновлення Донбасу і підтримку внутрішньо переміщених осіб — 356,7 мільйона (9%), регіональний розвиток — 334,7 мільйона (8%), енергетику та енергоефективність — 262 мільйони (6%), охорону здоров'я — 137 мільйонів (3%), освіту і науку — 120,8 мільйона доларів (3%).

ЦИФРА ДНЯ

2,4 млрд грн

закладено в бюджет цього року для виплат 1700 грн на кожну третю і наступну дитину до досягнення ними шестирічного віку

«Рускій мір» і гібридна війна — одна сатана

ГЕОПОЛІТИЧНИЙ ГЛУХИЙ КУТ. Минає п'ята річниця початку «руської весни» на Донбасі, жертвами і заручниками якої стали мільйони людей

Інвестувати в українських громадян

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. Децентралізація дала фінансовий ресурс, який має йти на всебічний розвиток людини

Оксана МАЛОЛІТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Завдяки реформі з децентралізації, що стартувала п'ять років тому, на місця пішли десятки мільярдів гривень. І значну частину цих коштів нині потрібно ефек-

тивно інвестувати у всебічний розвиток українців — зокрема в освіту, сферу культури, спортивну інфраструктуру. Це правильна стратегія. Будувати дороги також необхідно, але й на розвиток людини потрібно працювати, даючи їй змогу розкривати свої здібнос-

ті та дбати про власне здоров'я. На цьому, відкриваючи вчорашнє засідання уряду, наголосив Прем'єр-міністр Володимир Гройсман.

У країні діє програма розбудови мережі спортивних об'єктів. З 2016 року 10% коштів Державного фонду регіонального розвитку

спрямовують саме на будівництво та оновлення об'єктів спортивної інфраструктури. Торік обсяг асигнувань становив 600 мільйонів гривень. Додатковий ресурс надали громади. Наразі 2650 об'єктів відремонтовано або зведено з нуля. Глава уряду акцентував, що масо-

вий спорт — це не лише нові стадіони, нові спортивні зали, об'єкти спортивного призначення. Це також імідж країни — як з огляду на участь українських спортсменів у змаганнях, так і з огляду на можливості проведення змагань в Україні.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ встановлені Національним банком України на **28 березня 2019 року**
USD 2708.1767 за 100 доларів США **EUR 3049.6778** за 100 євро **RUB 4.1927** за 10 рублів **AU 357005.39** за 10 трійських унцій **AG 4181.42** за 10 трійських унцій **PT 232361.56** за 10 трійських унцій **PD 419225.75** за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Інвестувати в українських громадян

(Закінчення.

Початок на стор. 1)

«За останні роки зроблено чимало, але можемо зробити вдсятеро більше і робитимемо. Для цього потрібно дотримуватися чіткої пріоритетизації», — додав він і доручив міністерствам освіти, молоді та спорту, а також регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства розробити програму відновлення шкільних стадіонів у країні терміном на три роки, аби кожна школа мала свій стадіон. Вони повинні стати осередками здорового способу життя, передусім серед дітей та молоді. Стадіони мають бути виконані у багатофункціональному мінімалізмі: сам стадіон, покриття, огороження і кілька майданчиків для спортивних ігор.

Реалізовувати таку програму планують за рахунок співфінансування з місцевих бюджетів і Державного фонду регіонального розвитку.

За два кліки

У квітні в Україні стартує пілотний проект із впровадження інформаційної системи управління людськими ресурсами на державній службі, який реалізовуватимуть за рахунок Європейського Союзу та Світового банку. Як повідомив голова Національного агентства з питань державної служби Костянтин Ващенко, всю кадрову документацію планують перевести в електронний режим. «Ця система має враховувати і постійно оновлювати всю інформа-

цію про державного службовця. Причому на публічному порталі будь-хто зможе побачити інформацію за підрозділами, відділами у різних міністерствах, дані про розмір штату, обсяги зарплати тощо. Це дасть змогу підвищити ефективність і керованість системи, спростить планування фінансування, допоможе краще оцінювати результати роботи держслужбовців. Проект дасть змогу закласти основи для нової культури держслужби і почати діалог із суспільством, щоб повернути довіру до державної служби.

Цього року систему планують запровадити у Секретаріаті уряду, кількох міністерствах і агентствах. Розпочне роботу публічний портал. У 2020 році проект буде реалізовано у всіх міністерствах і органах державної влади. Це безпрецедентна відкритість даних про 240 тисяч державних службовців», — підкреслив Костянтин Ващенко.

Коментуючи реформу державної служби, Володимир Гройсман зазначив, що це серйозний крок у бік прозорості та мобільності. А разом із розвитком онлайн-послуг та розбудовою мережі центрів адміністративних послуг це наближає час, коли пересічному громадянину не потрібно буде взагалі звертатися до чиновника, аби вирішити якесь питання. Прем'єр згадав, що перший прозорий офіс надання адміністративних послуг відкрився у Вінниці ще 2008 року. А нині по всій країні їх уже майже 800, наразі надається 118 онлайн-послуг.

На користь бізнесу

Кабінет Міністрів ухвалив ініційовану і розроблену Мінекономрозвитку комплексну постанову, мета якої — полегшення умов ведення бізнесу в Україні та підвищення позицій у міжнародному рейтингу легкості ведення бізнесу Doing Business. Коментуючи важливість постанови, перший заступник міністра економічного розвитку і торгівлі Максим Нефьодов зауважив, що бізнес-клімат складається з багатьох малих рішень, які в комплексі дають значний результат, повідомляє прес-служба Мінекономрозвитку. «Головне — максимально зменшити кількість безпосередніх контактів між бізнесом та чиновниками. Саме для цього розширюємо можливості електронного урядування у сфері реєстрації та отримання бізнесом дозволів та інших документів. В ухваленій постанові, зокрема, визначено норми, що дають змогу засновникам товариств з обмеженою відповідальністю в електронній формі обирати для себе варіанти статуту (сама процедура реєстрації ТОВ буде максимально прискорена), а замовникам будівництва швидше і з меншими витратами для себе реєструвати декларації про готовність будівництва за допомогою електронного кабінету», — уточнив Максим Нефьодов.

Крім того, уряд дозволив банківським установам отримувати інформацію з державних реєстрів що-

Фото з сайту adm.dp.gov.ua

Розбудовуючи спортивну інфраструктуру, держава дбає про здоров'я нації

до осіб, які звертаються по отримання кредитів. Досі такої можливості не було, що ускладнювало банкам завдання прогнозувати спроможність особи виконати зобов'язання щодо виплати за кредитом. Це підвищує ризиковість здійснення банківських операцій за кредитами, а також призводить до накопичення проблемних кредитів, що, у свою чергу, збільшує вартість грошей для клієнтів. Очікуваним результатом ухвалення постанови має стати зменшення вартості кредитування.

Ще одним рішенням, ухваленим на користь бізнесу, є спрощення імпорту автомобільних запчастин, що сприятиме зменшенню адміністративного тиску на підприємства-імпортери цієї продукції. Досі імпортер автомобільних запчастин

ускладнювався необхідністю отримання сертифікатів типу і якості лише від уповноважених органів в Україні. Це суперечило умовам міжнародних договорів між Україною та ЄС, зокрема Угоди про асоціацію. Завдяки ухваленій постанові підприємства-імпортери зможуть імпортувати автозапчастини до України, маючи сертифікати типу і якості автозапчастин країн, видані в країнах ЄС.

Конфіскація зброї

Під час засідання уряду ухвалено рішення про передачу Збройним силам України 36 конфіскованих зенітних ракет виробництва Російської Федерації.

«У період з 2007 року по теперішній час службові особи Рособоронекспор-

ту за попередньою змогою зі службовими особами підприємств оборонно-промислового комплексу України вчинили незаконне переміщення через кордон України з приховуванням від митного контролю зброї, боєприпасів, вибухових речовин. Зокрема 36 зенітних ракет «земля-повітря», які входять до складу зенітно-ракетного комплексу С125 «Печора» в повному бойовому оснащенні разом із супутнім обладнанням. У ході кримінального провадження зроблено все для того, щоб виявлено на одному зі складських приміщень у місті Миколаєві зброю було передано ЗСУ, аби захистити мирне небо над нашою країною», — констатував Генеральний прокурор Юрій Луценко.

Держуправління реформується на всіх рівнях

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ПОЛІТИЧНИЙ ДІАЛОГ. Одним із пріоритетів у реформі державного управління України на 2019 рік є продовження реформування міністерств й ефективна робота з членами уряду. Про це повідомив Міністр Кабінету Міністрів Олександр Саенко під час проведення Політичного діалогу Україна—ЄС щодо реформи державного управління.

«Розраховую, що найближчим часом ще 2—3 міністерства долучаться до цієї реформи», — наголосив Олександр Саенко, позитивно оцінивши результати реформи 2018 року.

«Нам вдалося оновити стратегію реформи державного управління. Ми пройшли комплексну оцінку OECD та SIGMA й на її основі пропрацювали необхідні зміни. Також отримали 15,5 мільйона євро в межах бюджетної підтримки від ЄС, що свідчить про виконання понад 75% визначених індикаторів. Ми серйозно просунулися в конкурсних процедурах з добору фахівців з питань реформ, підготували відкриття на базі НАДС центру оцінювання кандидатів на посади держслужби, який запрацював на початку 2019 року. Продовжили розвиток центрів надання адміністративних послуг і впровадили нові електронні послуги, яких нині близько 120. А ще розробили законопроект «Про адміністративну процедуру», — повідомив урядовець.

Серед пріоритетних завдань реформи на 2019 рік він відзначив законодавчі зміни, пілотне впровадження інформаційної системи управління людськими ресурсами (HRMIS), фінансове забезпечення реформи.

У свою чергу, керівник групи підтримки України в Європейській комісії Пітер Вагнер зазначив, що з початку таких політичних дискусій Україна демонструє вражаючі результати. «Ми бачимо зміни на всіх рівнях держуправління — зростає рівень прозорості. Це формує довіру до управлінців та системи управління загалом. Це серед іншого відзначають і міжнародні партнери», — наголосив він.

Великим плюсом на шляху реформи він також назвав участь у програмах відкритих даних. «Це знову ж таки прозорість, запобігання корупції і довіра громадян. Ми відкриті. Це добре. Попри бойові дії на сході України та інші виклики. Їх багато, і з ними потрібно справлятися», — резюмував Пітер Вагнер.

Монетизація та індексация: перші результати

Любов ДМИТРЕНКО
для «Урядового кур'єра»

СОЦЗАХИСТ. Проведений у березні 2019 року перерахунок пенсій дав можливість збільшити пенсії для майже 9 мільйонів українців. Зокрема мінімальний розмір збільшення склав близько 100 гривень. А монетизовані субсидії для оплати житлово-комунальних послуг отримали 3,4 мільйона домогосподарств на загальну суму 5,7 мільярда гривень. На цьому під час брифінгу в Кабінеті Міністрів наголосив очільник Мінсоцполітики Андрій Рева.

Завдяки урядовій пенсійній реформі, яка запроваджена за ініціатииви Прем'єр-міністра Володимира Гройсмана, вже у жовтні 2017 року близько 10 мільйонам пенсіонерів було збільшено розмір пенсії залежно від чинників, а саме: небезпеки умов праці та стажу.

Міністр також нагадав, що у 2018 році збільшення пенсій відбулося для військових пенсіонерів. Другу хвилю підвищення їм виплат уряд провів у січні 2019-го. Тож середній розмір пенсій військовослужбовців нині становить 4682 гривні, повідомляє Міністерство соціальної політики.

У березні 2019 року відбувся новий перерахунок, який надалі проходитиме в автоматичному режимі за сталою формулою. «Це був масовий перерахунок, передбачений законодавством», — сказав Андрій Рева.

Урядовець пояснив: суть перерахунку полягає в тому, що показник середньої заробітної плати, який застосовується для перерахунку пенсій, збільшується на коефіцієнт, який відповідає 50% показника зростання споживчих цін за попередній рік та 50% показника зростання середньої заробітної плати, з якої сплачено страхові внески, за попередній рік.

Розмір виплати збільшено 8,97 мільйона українців, а ще майже 2,2 мільйона людей, які перебувають на заслуженому відпочинку, отримали одноразову доплату. Не проводили перерахунок для тих категорій літніх осіб, які отримують пенсії за спеціальним законодавством. Серед них — прокурори, колишні народні депутати, судді, колишні високопосадовці. Обсяг збільшення різний. Та у 2,45 мільйона українців він становить відтепер близько 1 тисячі гривень на місяць.

«Люди отримують гроші як через Пенсійний фонд, так і

через відділення Ощадбанку — ті, хто ще не перебуває на заслуженому відпочинку. ПФ уже завершив виплати на суму близько 4 мільярдів гривень. Ощадбанк виконав заплановане на 75%», — сказав він.

Міністр також зауважив, що всі питання, які виникатимуть у людей щодо перерахунку їхніх виплат, можна вирішити, звернувшись до органів Пенсійного фонду за місцем проживання.

Розповідаючи про програму житлових субсидій, очільник Мінсоцполітики зазначив, що вона діє як ефективний спосіб допомоги вразливим верствам населення. Як неодноразово заявляв Прем'єр-міністр Володимир Гройсман, уряд допомагає і продовжить захищати людей, які через різні життєві обставини не можуть оплатити комірне, а також впроваджує політику ефективного споживання ресурсів. Так, у 2017 році за ініціатииви Кабінету Міністрів запроваджено механізм стимулювання економії газу та електроенергії протягом опалювального сезону. У 2018 році такий стимул склав у грошовому вимірі близько 700 гривень. Кількість домогосподарств, які отримали зеко-

номлені кошти, — 1,3 мільйона.

Нинішня повна монетизація субсидій стала логічним продовженням системних кроків уряду щодо реформування сфери ЖКГ, енергетики та соціальної сфери, а також досягнення енергоефективності та енергонезалежності. Зекономлені завдяки ефективному споживанню ресурсів гроші залишатимуться у споживачів. І такий принцип діятиме на постійній основі.

Як заявив Андрій Рева, система впроваджена і працює без збоїв. «У нас буде інструментарій для контролю за процесом оплати комунальних послуг. З одного боку. А з другого — якщо людина зекономила, це її власні кошти», — сказав він.

Міністр наголосив, що механізм монетизації стимулюватиме розвиток ринкових відносин між споживачами та надавачами послуг у сфері ЖКГ та відповідальність — за ефективне використання ресурсів, їх якість, а також чесні нарахування за спожите. «Якщо споживач сплачує повну вартість послуги, він має право вимагати, аби гаряча вода, наприклад, була насправді гарячою, а не ледь теплою», — додав Андрій Рева.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Голова Товариства українців у Бельгії
Ігор Хохоляк:

«Жоден бельгійський університет не має кафедри з вивчення української мови»

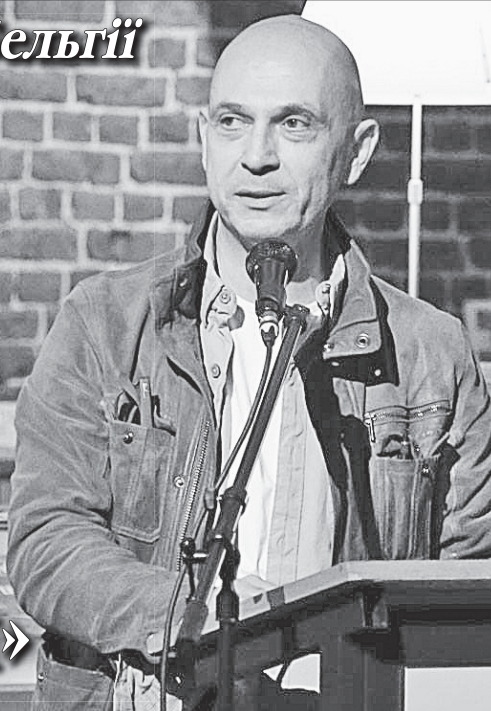

Фото з мережі Facebook

Нині в Бельгії проживає понад чотири тисячі українців. Більшість із них у містах Монс, Шарлеруа, Генк, Льеж, Антверпен, Брюссель. Українська спільнота у цій країні існує понад сторіччя. Її формували шість поколінь українців, які принесли в Бельгію чотири хвили еміграції.

Товариство українців у Бельгії — одна з найстаріших українських організацій у цій країні. У 1945 році наші співвітчизники заснували її, щоб допомагати країнам, які після Другої світової переїхали до Бельгії з Німеччини, куди їх вивозили на примусові роботи.

Ігор Хохоляк очолює товариство з 2014 року. Народжений у Бельгії, він вільно володіє українською мовою. «Ми говорили в родині лише українською, коли я трирічним сам вийшов на вулицю, то здивувався: якою мовою то люди розмовляють? А то була французька», — з усмішкою розповів він у розмові з кореспондентом «УК».

Про те, чим живе сьогодні товариство і чи змінилося ставлення бельгійців до України за останні п'ять років, читайте в інтерв'ю з Ігорем ХОХОЛЯКОМ.

УК Ігоре, які завдання та цілі ставить собі на сьогодні Товариство українців у Бельгії?

— Це питання гостро постало перед нами після 2014 року. Бо саме тоді українські громадські організації в Бельгії почали рости як гриби після дощу. І нам треба було усвідомити й переосмислити свою мету. Тоді ми зрозуміли, що наша додана вартість полягає в тому, що ми як організація, котра працює у цій країні з 1945 року, можемо думати як бельгійці і добре знаємо їхній менталітет. Можемо як культурні перекладачі допомогти Україні ефективніше передати свій меседж бельгійцям.

Головна сфера діяльності товариства — культура. Наприклад, проект «Поговорімо», в межах якого в нашому приміщенні громада має змогу спілкуватися з цікавими українськими гостями. Недав-

но це були письменники Оксана Забужко, Богдан Колонійчук, Андрій Курков та Сергій Жадан.

Один з головних наших проєктів, за яким працюємо четвертий рік поспіль, — «Українська весна». Його розпочато 2016-го за ініціативою «Артхаус Трафік» із Києва. Спочатку це був фестиваль українського кіно Ukraine on film, а цього року додали до нього музичний і літературний вимір. Хочемо розвивати цю ідею та подолати труднощі, з якими зіткнулися цьогоріч.

Або наприклад невдовзі брссельська книгарня Passa Porta проводитиме міжнародний літературний фестиваль. Переглянувши його програму, побачив у ній презентацію літературно-віртуальної інсталяції українсько-гол-

ландської письменниці Лізи Віда про життя села на сході України (йдеться про село Розсипне у Донецькій області, над яким російські військові збили літак рейсу МН17. — Авт.). Ліза Віда написала для цієї інсталяції монолог місцевої бабці, через який глядачі дізнаються про повсякденне життя на окупованому Донбасі.

Потребуємо контактів із такими митцями, збираємося їх розвивати. І взагалі працюватимемо над розширенням діалогу з бельгійськими культурними установами та пресою.

УК А бельгійських журналістів цікавить українська тематика?

— У бельгійських журналістів бракує ресурсів і часу, тому вони рідко глибоко цікавляться українською тематикою. Газети передрукують одні й ті самі тексти, а розвідувальної журналістики майже не існує. Тому зацікавити місцевих журналістів — праця нелегка.

УК Як змінилося життя української громади в Бельгії після 2014 року? Чи об'єднали її драматич-

ДОСЬЄ «УК»

Ігор ХОХОЛЯК. Народився у Бельгії. За фахом менеджер ІТ-проєктів і експерт з управління ризиками. З 2014 року — голова Товариства українців у Бельгії.

Сфера інтересів: музика, література, мистецтво ХХ століття.

ні події, що відбулися в Україні?

— Таке було, але тимчасово. Пригадую, як тоді відбулися збори у приміщенні нашого товариства, де висували багато суттєвих ініціатив. Проте легко щось починати й ініціювати, а складно продовжувати. Наше товариство існує вже понад 70 років, ми привчені працювати організовано і системно. Нові організації, створені людьми, які порівняно недавно приїхали з України, не зовсім чітко заявляють про свою мету. Але наше товариство відкрите і гото-

вах новин. Проте нині все, що відбувається в Україні, — це лише якийсь фонний шум. Люди сконцентровані на власному житті й своїх проблемах. Якоюсь мірою це природно. Тепер вони знають про Україну те, що подає російська пропаганда.

Якось говорив з одним знайомим, і він мені каже: «В Україні фашисти». Питаю: «Де ти таке чув?» На що він відповідає, що про це розповідає Russia Today.

Колись у готельному номері я натрапив на Russia Today і ще й подумав, що вони такі дурниці розповідають, що їх наряд чи хтось дивиться. Але ви будете здивовані, скільки людей у Бельгії, особливо з лівими поглядами, це телебачення дивляться й вважають об'єктивним. Щоправда, Україна у відповідь створила UA Today. Але в Бельгії цього каналу ніхто не знає. Звичайно, у Росії є гроші, але крім них, вона має стратегію, знає, що і як хоче робити, на яку аудиторію вплинути.

УК Чи стежите за передвиборчою кампанією в Україні?

— Здалека, бо я не дуже її розумію, особливо таку кількість кандидатів. Щиро кажучи, не заздрю українцям і радий, що мені не треба голосувати, бо не знаю, за кого віддав би свій голос.

УК А вас як людину, який Україна близька і небайдужа, не лякає, що в разі перемоги когось із кандидатів країна може зупинити свій євроінтеграційний шлях?

— Така загроза існує, і мене це справді турбує. Бо у 2014 році я побачив людей і країну, заради яких варто щось робити. Нинішні вибори вирішальні, бо можуть усе змінити, і не обов'язково у ліпший бік.

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»,
Брюссель

ПРОШУ СЛОВА!

«А до нової школи не підемо!»

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

1 вересня 2016-го навчальний рік у Степангородській загальноосвітній школі Володимирецького району на Рівненщині не розпочався: батьки не пустили дітей до старої начебто аварійної школи. І навіть перекрили варшавську трасу, яка проходить неподалік, щоб привернути увагу офіційного Києва. Вимагали негайно розпочати будівництво нового храму науки: чим, мовляв, наші діти гірші за інших?

І хоч в області є справді аварійні сільські школи, які треба рятувати невідкладно, влада змінила пріоритети: 2017-го почали зводити нову в Степангороді поряд зі старою. Школярів тут понад півтисячі, народжуваність висока, громада активна, небайдужа — саме ці аргументи переважили, коли в Державному фонді регіонального розвитку заклали 93 мільйони на школу в Степангороді. Передбачили співфінансування з обласного і районного бюджетів, на об'єкті запрацювали будівельники.

На старий новий рік, 14 січня 2019-го, ввели в експлуатацію першу чергу сучасної школи, де є все: просторі класи, гарні меблі, простір для навчання й саморозвитку. Звісно ж, районна влада одразу запропонувала перейти сюди молодшим школярам, щоб не вчилися у дві зміни. Але диво! Діти до нової школи не пішли — батьки їх знову не пустили. І вчителів теж: мовляв, підуть аж тоді, коли завершать усе. Отакої! 568 учнів туляться у старому приміщенні, а нове, на опалення якого витрачають чималі державні кошти, простояє. Чудася та й годі!

Аргументи, які наводить виконавча влада району та області, на сільських активістів (а саме вони тут лідери громадської думки і впливу), на жаль, не діють. Адже їхні діти могли б уже два місяці вчитися в сучасних умовах!

«Ми готові були оплатити необхідний відсоток співфінансування з районного бюджету — 860 тисяч гривень — на будівництво другої черги цього року. Адже левову частку надають держава та область. Але тепер відчуваю скепсис наших депутатів: виходить, степагородцям школа не дуже й потрібна. А в районі будівель, на які варто спрямувати кошти, самі розумієте, вистачає», — пояснює голова райдержадміністрації Ярослав Березюк.

Друга черга вже наполовину готова. Цікаво, що вигадають винахідливі активісти цього разу? Вочевидь, зажадають терміново будувати дорогу. Вона й справді не найкраща. Але ж хіба це позиція?

До речі, на авторитетному ресурсі «освіта.іа», який узагальнює підсумки ЗНО, ви знайдете Степангородську ЗОШ наприкінці рейтингу: скажімо, торік подолали пороговий рівень ЗНО тільки 48% її випускників. Позаду — лише одна школа області й кілька ПТУ. А підсумки в цій школі гіршають щороку.

То що це: позиція чи поза? Намагання змінити життя на краще чи суцільні ультиматуми?

Живуть у цьому понад двотисячному селі з незаконного видобутку бурштину (де нарівні з батьками працюють і діти) і не сплачують жодних податків. Із лісу, що поряд. Та із соціальної допомоги від держави. Її рівень для багатодітних сімей нещодавно збільшено. А у відповідь — глуха стіна непорозуміння. І поки що, на жаль, непробивна.

Новий автобан з'єднає чотири міста

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

ПЕРСПЕКТИВИ. Автобан на чотири смуги з'єднає портові міста вздовж узбережжя, а саме: Маріуполь, Бердянськ, Херсон та Миколаїв. Про це під час робочої поїздки в Херсонську область заявив міністр інфраструктури України Володимир Омелян, спілкуючись із представниками місцевих громад, які відзначили поганий стан дороги, що з'єднує Миколаїв та Херсон. За словами міністра, цього року планується зробити техніко-економічне обґрунтування дороги, яка з'єднає ці чотири міста. Після того можна буде розпочати роботи наступного або 2021 року.

Перебуваючи у Бериславському районі, Володимир Омелян оглянув ділянки траси Т04-03 Мар'янське — Берислав: 68 км траси (затока р. Дніпро с. Новокаїри) та 58 км траси (затока р. Дніпро с. Милове). Він зазначив, що ініціює надання коштів для ремонтних робіт на проблемних ділянках автошляхів. «Для ремонту та підтримання стану доріг потрібно застосувати комплекс заходів. По-перше, як тільки створюється ОТГ — грошові надходження зростають у 2—3 рази, — пояснив міністр. — Кожна ОТГ зможе акумулювати кошти та використовувати їх на свій розсуд. По-друге, необхідно закупити вагові комплекси, щоб контролювати вагу великогабаритних автомобілів. Це забезпечить збереження відремонтованих доріг від швидкого зносу».

Будівельні роботи розпочнуться по всій країні. Нині вивчають готовність дорожньої техніки, компаній, що забезпечуватимуть ці роботи, а також тендерні умови та процедури.

Також під час перебування на Херсонщині Володимир Омелян ознайомився з ходом будівництва в обласному центрі шляхопроводу. Реалізація об'єкта здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, освоєно кошти на суму 196,7 мільйона гривень.

ПОГЛЯД

«Рускій мір» і гібридна війна — одна сатана

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Новий, уже п'ятий рік «руської весни» на Донбасі жителі окупованих проросійськими незаконними збройними формуваннями територій зустрічають у супроводі нових обіцянок. Як і в березні 2014-го, нині кремлівські ляхководи також не пошкопилися на щедрі бонуси для людей, перетворених ними на заручників і жертв підлої гібридної війни. Днями серед них стали поширювати повідомлення, що Кремль ось-ось значно спростить процедуру отримання російського громадянства для жителів «республік». Утім, не для всіх: російські паспорти, виявляється, найпершими отримають поки що військові, поліцейські та чиновники окупаційних адміністрацій.

Феде... Расія!

Ця інформація — чергове підтвердження того, що вже п'ять років керівники РФ, брутально втрутившись у внутрішні справи України на Донбасі, використовують прадавній принцип «Розділяй і володарюй». Адже у 2014-му вони цілеспрямовано і цинічно розсварили і кинули по обидва боки площі барикад жителів Донецької та Луганщини: «націоналістів» проти «патріотів Донбасу», «фашистів» проти «захисників Донбасу», представників «київської хунти» проти «наших ребят». А п'ять років по тому проводять розділ ще й між тими, хто досі залишився по-невб'ягати в горі «республіках».

Тобто людей знову зіштовхнули лобами. Мовляв, нехай тепер ще й між собою з'ясовують, хто з них дужче ненавидить чи боїться Україну, хто більший патріот «республіки» та Росії. І хто саме заслуговує насамперед отримати паспорт держави, яка п'ять років використовує їх у власних інтересах.

А повертаючись до березня 2014 року, мушу згадати, що у ті три важкі й лихі дні в Донецьку потужні російська пропаганда, гастролери-політехнологи і «туристи» доклали чимало зусиль, щоб насамперед розсварити місцевих українців і росіян. Звичайно, їм допомагали активісти тутешніх проросійських сил, аполітичні маргінали і представники кримінального світу. Але так звані патріоти Донбасу, яких поманили ідеєю «донецької республіки», навіть самі не помітили, як «брати» їх професійно «кинули» і відсунули на другий план уже у тому ж мітинговому березні. Хто тут насправді господар ситуації, переконливо засвідчили мітинги і захоплення приміщень органів влади та правоохоронців, що відбувалися переважно під прапорами іншої держави — Росії. І зриваючи з приміщення Донецької обласної державної адміністрації український прапор, тут під схвальне ревіння натовпу підняли саме російський триколон.

Само собою, всі найперші мітинги «руської весни» проходили за сценарієм вправних сусідських ляхководів. Виходило як у тій анекдотичній ситуації з конструктором: хоч би що намагався зібрати, виходив автомат. Збуджений емоціями натовп спершу голосно лякав сам себе «київською хунтою» і «фашистами», які буцімто вже їдуть розправлятися з мирними донеччанами, а потім ще голосніше вигукував: «Путінвдідай-ска!». Місцеві «патріоти» кричали про необхідність захисту російської мови, а потім усі скандували: «Данецк і Масква!». Черговий про-

П'ять років тому «рускомірські» адепти не сподівалися на нинішнє жалюгідне існування

мовець переконував про переваги федеративного устрою держави, який врятує й ошчасливить Донбас, а в підсумку знову було чути: «Расія! Расія! Расія!»

Більшість присутніх на цих акціях розуміла закономірність такого розвитку подій, бо хто платить чималі гроші за антиукраїнський шабаш, той і замовляє скандування. А ще тоді перед очима наївних донеччан був свіжий приклад «приєднання» до РФ українського Криму, і вони переконували самі себе, що однією ногою також уже в Росії.

«Герої» першої п'ятирічки

Кримський сценарій таки повторився на Донбасі. Щоправда, частково і лише у вигляді віроломної й примітивної брехні, що стала невід'ємним атрибутом політики. Адже Кремль тривалий час уперто відхрептувався і заперечував очевидне для всього світу: присутність немалої кількості російських військ на півострові. А перегода «збирач земель» відкрив секрет: так, «зелені чоловічки» там справді були, й нелегітимний референдум про приєднання Криму до РФ «ми провели». Так само російська пропаганда активно поширювала дезінформацію про «громадянську війну» в Україні, «повстанців Донбасу», які ополчилися проти «фашистів», «народну республіку», яку буцімто створили місцеві жителі Донецька для захисту від «київської хунти».

Як очевидно з тих подій, в епіцентрі яких перебував усі буремні весну і частину літа 2014 року, можу підтвердити: йшлося тоді швидше не про народну, а міжнародну антиукраїнську акцію. Щодня йдучи через площу, де тирлувалися «повстанці» (приміщення обласної письменницької організації було за десяток метрів від барикад), чув говірку і бачив обличчя представників майже всіх народів, які населяють Росію. Звичайно, тут були й жителі Донецька та інших населених пунктів краю, але вони здебільшого виконували роль масовки. Тобто сліпо і, вибачте, тупо йшли туди, куди їх вели за собою російські куратори, реалізуючи плани, вигідні Росії й згубні для України.

Керівні росіяни тривалий час мовчали про свою провідну роль у «народній республіці», яку не тільки

Запаребрікові маскувалися під шахтарів, але ховали чужоземні «репи»

ки створили, а й очолили. Щоправда, після трагедії з малайзійським Боїнгом у липні 2014-го їх терміново відкликали з Донбасу як небажаних свідків. Але пересидівши трохи переляк, вони поступово стали розповідати, хто насправді розв'язав гібридну війну і створив «ДНР».

Зокрема громадянин РФ і співробітник ФСБ Ігор Гірін (Стрелков) неодноразово хвалився у ЗМІ, що саме він на чолі диверсійної групи, захопивши 12 квітня 2014 року Слов'янськ, «натиснув на курок війни». «У мене були підстави розраховувати на кримський сценарій для Донбасу і навіть більше — на створення Новоросії. Ймовірність прямої підтримки з боку РФ була на той момент дуже високою. Нагадаю, на кордонах з Україною тоді було зосереджено велике військове угруповання ЗС РФ», — каже він.

І цього разу російський диверсант справді не бреше про національність паліїв війни, бо саме від «донецьких повстанців» і «наших ребят», які захоплювали в ті дні Слов'янськ і Краматорськ, місцеві жителі вперше почули не вживане тут російське слово «паребрік». Це була дуже символічна ситуація. Адже російські бойовики в той момент запропонували місцевим відійти вбік за бордюром, аби ті не заважали у прямому і переносному значеннях. І тому й не дивно, що в Донецьку на чолі «республіки» опинилися переважно громадяни Росії, а місцеві кадри — здебільшого за «паребріком».

Колишній «прем'єр-міністр ДНР» громадянин РФ політехнолог Олександр Бородай у недавньому інтерв'ю зізнався, що вийти з тіні й очолити незаконне утворення його змусило те, що серед місцевих «повстанців» не виявилось жодної підходящої кандидатури. Це тільки зайвий раз підтверджує: владу в Донецьку руками російських кураторів захопили, м'яко кажучи, не найкращі представники міста і області. А тому росіяни, заваривши кашу, змушені були й надалі самотужки керувати процесом.

Мій уряд, принаймні головна його силова частина мала вигляд досить кумедний. Прем'єр-міністр республіки — москвич, росіянин, російський громадянин; перший віце-прем'єр із силових питань — росіянин, москвич; міністри держбезпеки, внутрішніх справ, оборони — те саме. Генеральний прокурор — також москвич, — підтверджує экс-«прем'єр» провідну роль Москви у фейковій «Донецькій народній».

Та коли почалися міжнародні перемовини, в яких РФ обстоювала інтереси ОРДЛО, російські керівні кадри засвідчили очевидну абсурдність створення на українському Донбасі «народних республік». «Виникало враження, що весь уряд «донецької республіки» складається з російських маріонеток. Не маріонеток навіть, а із прямих підлеглих, офіцерів російських спецслужб», — розкриває Олександр Бородай секрет наступної з'яви на чолі уряду уроженця Донецької області.

Вибір з місцевих обмежених «гітушок» був невеликий, і його зробили на користь Олександра Захарченка. Тутешній лідер стахановськими темпами взявся за власне збагачення і кар'єру: став полковником, «героєм ДНР», нахвалився захопити всю Донецьчину, Київ і навіть Великобританію, почав створювати дитячу організацію — «захарчат», які б носили зірочки з його портретом. Зрештою така занадто бурхлива сумнівна діяльність набридла навіть кураторам, і її зупинили потужним вибухом у кафе «Сепар».

В одній із п'єс Бертольда Брехта є вислів, що став крилатим: «Нещасна та країна, яка потребує героїв». З огляду на минуле, нинішнє і ймовірне майбутнє терористичної організації «ДНР» цей окупований росіянами окраєць України не тільки глибоко нещасний, а й приречений. Бо кого саме там вважають «героями» першої п'ятирічки «руської весни»? Російських політехнологів-загарбників і кураторів. Олександра Захарченка та його поплічника «Ташкента», які на тлі масового зубожіння людей хутко стали мільйонерами. Ще російських та місцевих маргіналів-бойовиків «Моторолу», «Гіви» та подібних до них головорізів і душогубів.

Війна хатам, а її паліям — мирні закордонні пенати

«Поганий результат, кажуть, — також результат. Він у тому, що частина з нас ще у 2014-му зрозуміла: Росія нас не захищає, а підло використовує у власних інтересах. Бо хіба обіцяний захист російської мови і російськомовного населення передбачає нинішнє жажіття? Тисячі загинилих, поранених, знедолених. Зруйнована промисловість і вся інфраструктура краю. Безробіття, безправ'я, бідність, комендантська година і... бадьорі за певнення горе-керівників, що в нас усе гаразд, а в Україні набагато гірше. А це ненависть до України, яку пропаганда свідомо звинувачує у всіх наших бідах. Хоч люди, навіть ті, які ніколи не симпатизували Києву, переконалися: причину нещастя треба шукати у столиці іншої держави», — ділиться короткими підсумками п'яти років «руської весни» донеччанин.

Спількуючись із жителями окупованих територій, виокремив цікавий і показовий факт. Більшість із них — тих, які тепер змушені тут виживати, дуже обурюються, що їх «кинули» не тільки російські «брати», а й впливові земляки, серед яких політики, журналісти та інші активісти «руського міра». Ідеться про тих, які у 2014-му дуже активно сіяли ненависть проти України, закликаючи до акцій протесту і створення «республік». Так-от, майже всі ці «патріоти Донецька» давно втекли звідси. Ніхто з них не захотів жити у нинішньому жажітті, створеному завдяки їхнім зусиллям.

Тобто «народна республіка» дісталася обуреному і знедоленому народу, а ідеологи «руської весни» та палкі борці за «Новоросію» чи «ДНР» спритно дремленули до сусідської «матушки» чи до Італії, Австрії, Німеччини, США. Звідти вони досі чвиркають ненавистю до України, ллють крокодилячі сльози за донецькими териконами і трояндами тощо, але поверталися до «республіки» у нинішньому її спотвореному вигляді не згодні ні за які гроші. Зокрема й за кошти, нажиті ними на горі мільйонів людей Донбасу і всієї України.

ТУРИЗМ

Сергій МИКУЛЬСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

Весна вже наполегливо стукає в наші двері. Прогноз погоди тепер більше радує, ніж засмучує. Холод відступає, і дедалі частіше хочеться швиденько зібрати валізу і махнути куди-небудь на вихідні просто так, по нові враження. Якщо вас долають сумніви вибору або фантазія не суміщається з бюджетом — ласкаво просимо до сусідів-поляків у Підкарпатське воєводство.

Мистецтво епізоду

Є безліч прикладів, коли літературні герої стають туристською принадою. Але погодьтеся, що такі персонажі завжди мають безпосередній стосунки до історії своєї країни або національної літератури (найчастіше казок). А тут, у центрі Пшемисля, показайся з кухлем пива в руці вже добрий десяток років сидить, правду скажемо, загадкова фігура для тутешніх місць — бравий чех Швейка. Чим же він прославився і чому став майже символом польського прикордонного містечка, до якого ви обов'язково потрапите самі або з допомогою гіда?

Поляки, зрозуміло, не ставляться до Швейка серйозно (він і сам навряд чи того хотів би). Бравий солдат герой роману Ярослава Гашека просто волею сюжету опинився в тутешній в'язниці під час Першої світової війни. Ось і всі його заслуги перед Пшемислем. Тривалий час цього не враховувала місцева влада. Але коли вона замислилася, чи можна зробити регіон привабливим для туристів, швейкова історія виявилася дуже доречною. І як кажуть, пішло-поїхало! Організували товариство шанувальників Швейка, створили туристський маршрут «Слідами Швейка» (плюс велосипедний Словаччина — Польща). Так колоритний персонаж чеського письменника, який відзначився лише одним епізодом у польському містечку, став чи не головною фішкою для туристів. Будете біля пам'ятника цього сміхотливого вояки — обов'язково на щастя потраїть його ніс. Перевірено: прикмета працює в найближчому ресторанчику із промовистою назвою «Дозвольте доповісти».

Тут вам запропонують страву «Щоденність солдата 91 полку», точніше, суп «грохувку» (гороховий), який подають у казанку. Або фірмову закуску Швейка — грудинку качки, приготовану на грилі, із соусом журавлини. Загалом пальчики оближеш.

Треба сказати, що ходити по чужих слідах не так уже й складно, якщо не ставитися до цього процесу серйозно і якщо час від часу заходити в тутешні кафе. Зате отримаєте задоволення, якщо насправді любите роман Гашека і його героя.

Підкарпатське воєводство: відпочинок на будь-який смак

ПОДОРОЖ. Вам не вдасться тут сумувати, навіть якщо дуже захочете

Солінське озеро — одна з найбільших і найкрасивіших водойм Польщі

Януш Демкович знає, як прославити рідні Угерці Мінеральні

А любити його можна хоч би за цю характеристику Швейка: «Якщо він так легко (і з таким задоволенням!) пристосовується до панівного режиму, то не тому, що бачить у ньому якийсь сенс, а тому, що зовсім не бачить жодного сенсу... Завдяки своєму конформізму він перетворює світ на один великий жарт» (Мілан Кундера).

Крути педалі!

Правду кажучи, Йозеф Швейк із Праги був талановитим шахраєм. Згадайте, адже він торгував безпорідними краденими собаками з підірваними родоводами. Не можна не відзначити підприємливості літературного героя, але погодьтеся: в наші часи таке заняття ще більш сумнівне, ніж на початку минулого століття. Одна обставина виправдовувала Швейка: він не шукав важких шляхів.

Зате Януш Демкович з Угерців Мінеральних знає, як зробити невелике містечко (менш як півтори тисячі жителів) привабливим

для туристів цілком законно. Це важко, але не менш захопливо, як у Гашека. І Януш не буде героєм роману, зате героєм принаймні цієї публікації він буде.

Підприємливості йому не позичати. Терпіння і наполегливості також. Учитель музики за фахом, він разом із дружиною й однодумцями запланував проєкт з умовною назвою «Як прославити Угерці». Почали, як буває в Польщі, із зеленого туризму, який віднедавна переживає тут бум (до речі, Україні слід повчитися у поляків розвивати саме цей напрям). Нині це садиба з кількох дерев'яних котеджів. Але потім виникла унікальна ідея, яка, я впевнений, багатством здалася божевільною: запустити прогулянку разом із дружиною й однодумцями запланував проєкт з умовною назвою «Як прославити Угерці».

Не знаю, скільки нервів коштувала ця затія Янушеві, але дозвілля документація обійшлася у 100 тисяч злотих. Плюс кілька років утрясли нюанси з Польською залізницею. Проте торік на тутешніх велодрезинах крутили педалі більш як 70 тисяч людей! І повірте: відчуття під час такої подорожі незвичайні. Автор цих рядків проїхав 12-кілометровий маршрут. До речі, завдяки велопроекту оживила і забута залізнична станція, де зробили ремонт.

Здавалося б, чим ще можна здивувати приїжджих у маленькому населеному пункті? Школою! Але не звичайною, а такою, де навчають забутих ремесел. Януш і друзі взяли кредит, викупили старий занедбаний будинок, привели його до ладу толокою, і тепер діти можуть учитися тут гончарної справи, каліграфії та кулінарії. Знаєте, по-доброму заздрю цим дітям: їхнє життя в маленькому селі ніколи не буде сірим.

Море серед гір

Є в Підкарпатському воєводстві ще один унікальний об'єкт, який може здивувати найвибагливішого туриста. Це Солінське озеро або, як його тут називають, Бецадське море. Унікальність його не тільки в тому, що це одна з найбільших і найкрасивіших водойм Польщі, а й у тому, що воно лежить у горах. Уявіть 2200 гектарів водної поверхні серед Бескидів у мальовничій гірській місцевості, де розташовано численні готелі, СПА-курорти, кемпінги, яхт-клуби. Але не треба думати, що Солінське озеро — місце виключно для елітного відпочинку. Ті, кому не по кишені житло на березі,

ставлять наметові містечка на схилах гір.

Чим ще запам'ятовується Солінське озеро? Тут безліч мальовничих заток із пляжами, є три острови — Енергетика, Скелястий і Заячий (тут теж можна позасмагати в сезон). А ще державна туристична служба свого часу створила флот із кількох прогулянкових суден, на яких нині із задоволенням катаються туристи.

Життєрадісний Швейк покаже вам свій Пшемисль

Можна сміливо стверджувати, що Бецадське море — центр екотуризму. Але його використовують у ще одній важливій галузі. Озеро живить Солінську ГЕС, яка забезпечує електрикою більшу частину Польщі (її об'єм — 472 мільйони кубометрів води, довжина греблі — 664 метри, висота — 82 метри). До речі, ця електростанція найбільша в країні й одна з найбільших у Європі. Ще один рекорд!

Про надзвичайну популярність цієї місцевості серед туристів свідчить те, що на Солінське озеро щорічно приїжджають сотні тисяч гостей. Когось із них ваблять пляжі й чиста, майже прозора вода, а когось можливість займа-

тися вітрильним спортом, польською столицею якого небезпідставно вважають це озеро.

Польський Пирогів

Коли повертатиметеся із Солінського озера у Пшемисль, обов'язково заїдьте в місто Санок. Тут розташовано фантастичний музей народної архітектури, своєрідний польський Пирогів. Його вважають одним з найбільших етнографічних парків Європи. Музей займає площу 38 гектарів, на яких розташовано понад 100 об'єктів народної архітектури: будинки, церкви, господарські будівлі, ремісничі майстерні, школи, млин і навіть готель. Унікальність музею в тому, що він відтворює культуру польсько-українського пограниччя XVII—XX століть.

Сам парк поділено на кілька зон, присвячених етнографічним групам, що населяли Бецади в різний час: лемки, бойки, волиняни та інші. Усі споруди перевезено в Санок з довколишніх сіл і містечок. Музей почав працювати ще в 1966 році, а в 1994-му стала трагедія — пожежа, яка знищила 13 будинків з 1500 експонатами. Керівництво музею в якнайкоротші терміни відновило згорілі будинки і розширило експозицію. До речі, більшість будинків етнопарку доступні для туристів, які можуть повчитися тут гончарної справи і побачити, як працювали у старі часи годинникарі. Саме тому він так популярний серед поляків.

Є ще одна причина, з якої варто побувати тут. У музеї зібрано сотні унікальних ікон XV—XIX сторіч. Їх можна побачити на виставці «Карпатська ікона», і автор упевнений, що ці твори мистецтва справлять на вас незабутнє враження.

Автор дякує Закордонному осередку Польської туристичної організації в Києві, східному велосипедному маршруту Green Velo та маршалковому уряду Підкарпатського воєводства Польщі за організацію поїздки.

Лемківська церква в місті Санок вражає архітектурою

ОГОЛОШЕННЯ

4.15. Реалізація проекту здійснюється упродовж бюджетного року. Кошти, не використані протягом бюджетно-го року, повертаються до відповідного місцевого бюджету та Ініціаторам, пропорційно до обсягів співфінансування.

4.16. У рамках Конкурсу не фінансуються проекти, що передбачають:

- 1) спрямованість на політичну та виборчу діяльність;
- 2) одержання прибутку, матеріальної допомоги, заробітної плати, винагороди та інших компенсаційних виплат Учасниками або Ініціаторами, їх представниками, іншими особами;
- 3) погашення боргових зобов'язань і матеріального збитку;
- 4) витрати на придбання ліцензій, патентів і товарних знаків;
- 5) придбання або ремонт техніки, яка належить Ініціаторам або іншій особі приватного права;
- 6) видання авторських робіт, організацію і проведення персональних виставок;
- 7) видатки, пов'язані з поліпшенням стану об'єктів, які знаходяться у приватній або державній власності.

4.17. Придбання товарів, робіт і послуг з метою реалізації проекту здійснюється відповідно до чинного законодавства України.

V. Критерії та порядок оцінювання проектів

5.1. Переможці Конкурсу визначаються шляхом відбору проектів на підставі їх рейтингової оцінки, в основу якої покладено бальну систему за такими критеріями:

1) вплив проекту на розвиток адміністративно-територіальної одиниці Луганської області, на якій здійснюється реалізація проекту.

Оцінювання за цим критерієм здійснюється членами конкурсного комітету шляхом проставлення балів залежно від ступеня впливу на розвиток території Учасника, а саме:

4 бали — значний вплив, який дозволяє комплексно вирішити наявну проблему або створити нові можливості для отримання послуг населенням;

3 бали — суттєвий вплив, який дозволяє вирішити окрему проблему або створити можливості для отримання послуг населенням в окремій галузі;

2 бали — вплив, який дозволяє частково вирішити проблему або вдосконалити надання послуг населенню у певній галузі;

1 бал — незначний вплив, який не вирішує наявних проблем, а поліпшує стан певного об'єкта;

2) відповідність проекту пріоритетним напрямам, визначеним розпорядженням голови на відповідний рік.

Якщо проект відповідає одному із пріоритетних напрямів, затверджених розпорядженням голови, за цим критерієм нараховується 1 бал;

3) участь ініціаторів проекту у співфінансуванні.

За цим критерієм нараховується 0,5 бала за кожний відсоток частки співфінансування Ініціатора, починаючи із 6 %;

4) проект, який передбачається реалізувати на території ОТГ, додатково отримує 1 бал у випадку його реалізації в населених пунктах ОТГ (крім адміністративного центру);

5) якість проекту, яка полягає у його детальному розробленні, що дозволяє мати повне уявлення про продукт, створений внаслідок його реалізації, сукупність властивостей і характеристик продукту, що гарантують його можливість задовольняти потреби споживачів.

Оцінювання за цим критерієм здійснюється членами конкурсного комітету шляхом проставлення балів за шкалою від 0 до 2;

6) сталість проекту, яка полягає у спроможності до автономної реалізації проекту та збереження отриманих позитивних результатів у довгостроковій перспективі.

Оцінювання за цим критерієм здійснюється членами конкурсного комітету шляхом проставлення балів за шкалою від 0 до 5.

5.2. Сумарна оцінка проекту визначається шляхом складання балів за всіма критеріями, зазначеними у пункті 5.1 цього розділу.

Рейтингова оцінка кожного проекту розраховується шляхом складання сумарних оцінок членів конкурсного комітету та поділу цієї суми на їх кількість з визначенням числа до двох знаків після коми.

На основі рейтингових оцінок конкурсним комітетом формується рейтинг проектів.

5.3. На підставі рейтингу проектів визначається перелік переможців, який починається з проекту, що отримав найбільшу кількість балів, і закінчується проектом, фінансуванням якого вичерпується сума коштів обласного бюджету, передбачених на фінансування проектів переможців Конкурсу у поточному році.

VI. Порядок проведення Конкурсу

6.1. Підставою для оголошення Конкурсу є рішення конкурсного комітету.

Оголошення про проведення Конкурсу розміщується на офіційному веб-сайті Луганської обласної державної адміністрації та має містити такі відомості:

- 1) місце подання проектів;
- 2) строк подання проектів, який не може бути меншим ніж 30 робочих днів від дати оприлюднення оголошення про проведення Конкурсу;
- 3) контактні дані особи, відповідальної за прийняття проектів;
- 4) посилання на інформаційний ресурс, на якому розміщено це Положення.

У разі необхідності, за рішенням конкурсного комітету, в оголошенні може розміщуватися додаткова інформація.

6.2. Учасники після оголошення про проведення Конкурсу подають документи, визначені цим Положенням.

6.3. Поданий Учасником проект реєструється у журналі відповідальною особою секретаріату і передається членам секретаріату для здійснення функцій, визначених цим Положенням.

6.4. Проекти, які не відповідають вимогам цього Положення, повертаються Учасникам з обґрунтуванням причин.

6.5. Проекти, які надійшли після закінчення строку, визначеного в оголошенні про проведення Конкурсу, повертаються без реєстрації та розгляду.

6.6. Конкурсний комітет розглядає надані секретаріатом проекти, формує їх рейтинг, визначає переможців Конкурсу та надає їх перелік Управлінню для підготовки відповідного проекту розпорядження голови.

6.7. Управління протягом 5 робочих днів з дня прийняття конкурсним комітетом рішення щодо переможців Конкурсу забезпечує підготовку відповідного проекту розпорядження голови та його оприлюднення на офіційному веб-сайті Луганської обласної державної адміністрації.

6.8. Результати Конкурсу можуть бути оскаржені у встановленому законом порядку.

VII. Прикінцеві положення

7.1. На об'єктах, впроваджених або модернізованих унаслідок реалізації проекту, розміщується відповідна інформаційна табличка із зазначенням інформації про те, що він реалізований у рамках проведення Конкурсу (додаток 3).

Табличка виготовляється у форматі А4 з урахуванням вимог щодо її волого- та термостійкості, якщо вона розміщується на відкритій для атмосферних явищ поверхні (місцевості).

7.2. Витрати на організаційне забезпечення Конкурсу здійснюються за рахунок коштів, передбачених в обласному бюджеті на реалізацію Регіональної цільової програми з підтримки місцевого самоврядування та створення спроможних об'єднаних територіальних громад у Луганській області на 2017-2019 роки, затвердженої розпорядженням голови від 18 травня 2017 року № 308.

Начальник управління з питань нормативно-правової роботи та децентралізації Луганської обласної державної адміністрації В. ЛАЗНИКОВ

Додаток 1

до Положення про обласний конкурс проектів місцевого розвитку (підпункт 1 пункту 3.2 розділу III)

ПРОЕКТНА ЗАЯВКА

на участь в обласному конкурсі проектів місцевого розвитку

№ _____
Заповнюється відповідальною особою секретаріату конкурсного комітету

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

1. Назва проекту		
2. Територіальне охоплення проекту (вказати назви сіл, селищ, міст, району)		
3. Період виконання проекту	з _____ до _____ 2019 р.	
1.1. Загальна інформація про Ініціатора		
1. Назва Ініціатора		
2. Особа, уповноважена представляти Ініціатора		
3. Поштова адреса		
4. Телефон/факс/e-mail		
1.2. Загальна інформація про Учасника		
1. Назва Учасника		
2. Особа, уповноважена представляти Учасника		
3. Поштова адреса		
4. Телефон/факс/e-mail		
1.3. Фінансування проекту		
Назва джерела фінансування	Сума, грн	%
Кошти обласного бюджету		
Кошти районного бюджету		
Кошти міського, селищного, сільського бюджету		
Небюджетні кошти (вказати джерело)		
ЗАГАЛЬНИЙ БЮДЖЕТ		100%

2. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРОЕКТ

2.1. Короткий опис проекту (анотація)

Не більше 1 сторінки.

В описі проекту необхідно розкрити такі питання:

наявні проблеми в територіальній громаді, які потребують вирішення;

в якій мірі проект сприятиме розвитку території;

зв'язок проекту з попереднім досвідом вирішення проблеми чи іншими ініціативами щодо вирішення подібної проблеми;

результати виконання проектів, які реалізовувалися у попередні роки, місцевих програм, у тому числі обласного конкурсу проектів місцевого розвитку

2.2. Цільові групи			
Категорії населення, на задоволення потреб яких спрямовано проект; кількість населення, що отримає вигоди від успішної реалізації проекту			
2.3. Мета і завдання проекту			
Чітке формулювання мети проекту (1-2 речення). Мета має бути зорієнтована на забезпечення потреб цільової групи населення громади або територіальної громади в цілому.			
Завдання проекту має містити результативні показники реалізації проекту			
2.4. План-графік реалізації заходів проекту			
Вказуються конкретні заходи/роботи, що будуть виконані в рамках кожного окремого завдання з моменту початку реалізації проекту після перемоги в Конкурсі; не потрібно вказувати конкретні дати, лише слід зазначити конкретний період реалізації заходу («назва місяця початку», «назва місяця завершення» тощо)			
№ з/п	Завдання	Заходи	Тривалість виконання
1.	2.	3.	4.
1.		1.1.	
		1.2.	
2.		2.1.	
		2.2.	
2.5. Очікувані результати проекту			
Зазначити: короткострокові результати реалізації проекту (кількісні та якісні показники, яких буде досягнуто на момент завершення його виконання); довгострокові результати, перспективи реалізації проекту			
2.6. Життєздатність (сталість) проекту			
Зазначити, як буде забезпечено дію проекту після його завершення, а саме: яку діяльність планується виконувати; як буде забезпечено право власності на створені матеріальні цінності; як та за рахунок яких джерел передбачається забезпечити утримання та обслуговування об'єктів тощо. Чи планується залучення додаткових ресурсів/коштів?			

3. БЮДЖЕТ ПРОЕКТУ

Загальний бюджет проекту

№ з/п	Найменування заходів, передбачених договором між Ініціатором та Учасником	Сума витрат, грн	Джерела фінансування, грн		
			кошти обласної субвенції	бюджет Учасника	небюджетні кошти
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1.					
2.					
3.					
РАЗОМ, у тому числі:					
Видатки споживання					
Видатки розвитку					

Районний, міський, селищний, сільський голова, _____ (прізвище, ініціали)
керівник військово-цивільної адміністрації
Особа, уповноважена представляти Ініціатора _____ (прізвище, ініціали)
« _____ » _____ 2019 року

Додаток 2
до Положення про обласний конкурс проектів місцевого розвитку (підпункт 4 пункту 3.4 розділу III)

ПРОТОКОЛ № _____
зборів ініціативної групи міста (села, селища) _____
із впровадження проекту: _____

« _____ » _____ 20 ____ р.
(назва проекту) (дата зборів)

Всього присутніх _____ осіб
Голова зборів _____ (прізвище, ім'я, по батькові)
Секретар зборів _____ (прізвище, ім'я, по батькові)

Порядок денний:

1. Про створення ініціативної групи міста (села, селища) _____ із впровадження проекту « _____ ».
(назва проекту)

СЛУХАЛИ: _____ (прізвище, ім'я, по батькові)

ВИСТУПИЛИ: _____ (прізвище, ім'я, по батькові)

ВИРІШИЛИ:

1. Створити ініціативну групу із впровадження проекту « _____ » (назва проекту)
у кількості _____ осіб (персональний склад додається).

2. Обрати головою ініціативної групи _____ (прізвище, ім'я, по батькові).

3. Доручити члену ініціативної групи _____ (прізвище, ім'я, по батькові)

підготувати перелік документів та матеріалів, необхідних для виконання проекту, скласти кошторис видатків.

4. Звернутися до жителів міста (села, селища), керівників підприємств, організацій з ініціативою стосовно впровадження та фінансування проекту.

5. Доручити голові ініціативної групи (у разі перемоги в конкурсі) _____ (прізвище та ініціали)

вирішити питання щодо укладення з районним (міським, селищним, сільським) головою або керівником військово-цивільної адміністрації договору про співфінансування проекту « _____ » (назва проекту)
_____ ».

Додаток: персональний склад ініціативної групи на ____ арк.

Голова зборів _____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)
Секретар зборів _____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

Посвідчую

Районний, міський, селищний, сільський голова, керівник військово-цивільної адміністрації _____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

М. П.

« _____ » _____ 2019 року

Додаток 3
до Положення про обласний конкурс проектів місцевого розвитку (пункт 7.1 розділу VII)

Інформаційна табличка

Луганська обласна державна адміністрація Луганська обласна військово-цивільна адміністрація	
	
(назва проекту)	
реалізовано за сприяння Луганської обласної державної адміністрації в рамках проведення обласного конкурсу проектів місцевого розвитку у 2019 році	
спільно з _____ (найменування ініціаторів, учасників проекту)	
Бюджет проекту: _____ грн	обласний бюджет _____ грн місцевий бюджет _____ грн внесок ініціатора проекту _____ грн

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Послідовників Вернадського відзначили премією

Перші лауреати премії імені Володимира Вернадського, яку торік заснувала Полтавська обласна рада, у музеї імені Миколи Ярошенка

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

ЗАОХОЧЕННЯ. У Полтавському художньому музеї імені Миколи Ярошенка вперше нагородили лауреатів щорічної обласної премії імені Володимира Вернадського, яку тамтешня обласна рада заснувала для розвитку науки торік. Відповідні грамоти й по 5 тисяч гривень отримали:

доктори наук Віталій Костенко, Ігор Козюра, Андрій Павліков, Марина Гриньова, кандидати Віктор Закалюжний, Григорій Джурка, Віра Ільченко. Їх нагородили за вагомі здобутки у науково-педагогічній та науково-дослідницькій діяльності, підготовці кваліфікованих фахівців.

Краєзнавець Віктор Самородов і музейні працівники Світлана Кигим та Людмила

Ольховська нагороду отримали за здобутки у науково-дослідницькій діяльності, розвиток та популяризацію наукової спадщини Володимира Вернадського.

Переможців і номінантів привітала, побажавши їм подальшої наснаги в роботі, директор департаменту освіти і науки Полтавської облдержадміністрації Олена Харченко.

Володимир Вернадський — український науковець зі світовим іменем. Він був філософом, природознавцем. Професор, перший президент Української академії наук, член багатьох академій наук інших країн. Тривалий час науковець жив і працював на Полтавщині. Його ідеї лягли в основу сучасної мінералогії, геології, гідрогеології.

У Миколаєві змагалися найсильніші

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

ФЕСТИВАЛЬ. У Миколаєві відбувся масштабний фестиваль сили та мужності. Гостями заходу, який пройшов за підтримки голови Миколаївської облдержадміністрації Олексія Савченка, були володар титулу «Найсильніша людина світу» Василь Вірастюк і президент Федерації стронгмену України Сергій Конюшок.

На Соборній площі міста працювали тематичні спортивні, історичні та дитячі зони, ярмаркове містечко і фуд-корт. Чималеньке коло слухачів зібрав біля себе казкар, дитячий письменник Сашко Лірник. Заняття на свій смак знайшли всі, хто цього дня побував на святі, — і діти, і дорослі. Ведучим свята був актор і шоумен Андрій Дзеджула.

Оскільки Миколаївщина — колыска українського козацтва, то логічно, що саме тут змагалися найсильніші нащадки славних воїнів. Засновниця фестивалю Юлія Курохтіна висловила сподівання, що, провівши цей день разом з найсильнішими чоловіками України, миколаївці отримають силь-

Голова Миколаївської облдержадміністрації Олексій Савченко і Сергій Конюшок встановлюють черговий рекорд

Свої вміння демонструють справжні богатири

Школярі писали твори на тему «Як вижити у школі»

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

ЮНІ ТАЛАНТИ. У Краматорську на Донеччині підбили підсумки всеукраїнського конкурсу художнього репортажу «Юний самовидець», у якому взяли участь 49 школярів з різних регіонів України. Учасники творчого конкурсу писали роботи на дуже актуальну

і складну тему: «Як вижити у школі». Як зауважують члени журі, діти із притаманною їм емоційністю розповідали про непрості реалії сучасного навчального процесу: надзвичайну завантаженість, булінг з боку дорослих і однокласників, вибір, який слід зробити випусникам шкіл.

«Були сильні роботи, багато хто розповідав про булінг у

школі. Читаючи таке, хотілося допомогти дитині, щось порадити. Деякі роботи я зачитувала на своїх уроках з основ здоров'я, разом з учнями обговорювали це», — розповіла представниця журі вчителька із Краматорська Сталіна Чубенко, пам'яті сина якої 16-річного Степана, замученого бойовиками, присвятили творчий захід.

ні емоції, зарядяться оптимізмом і натхненням до добрих справ.

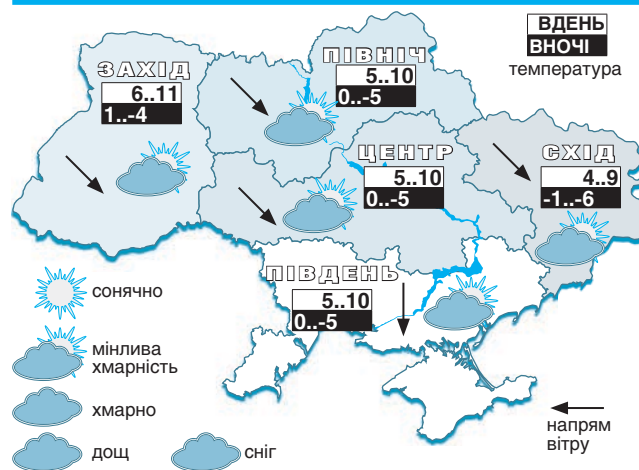
Найголовнішими подіями свята стали неймовірні звершення силачів, які встановили кілька національних рекордів України. Чотири українські чемпіони та рекордсмени світу Руслан Петруня, Денис Дубровський, Сергій Пономарьов та Артем Ушенко разом потягнули чотири вантажівки вагою 34 тонни 490 кілограмів на дистанції 20 метрів за 46,16 секунди. А рекордсмен Олег Тягизуб перевершив сам себе, встановивши другий національний рекорд: він підняв зубами вагу 200 кілограмів (його минуле досягнення — 165 кг).

Голова Миколаївської ОДА долучився до вправ стронгменів і разом з одним з найсильніших людей планети Сергієм Конюшком протягнув чотири вантажівки вагою понад 34 тонни на дистанцію 20 метрів.

Богатирі закликали містян долучитися до збирання коштів для Миколаївської обласної дитячої лікарні, в якій вони побували напередодні фестивалю.

Завершився святковий незабутній день виступом українського гурту «СКАЙ».

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 29 БЕРЕЗНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	0 -5	+5 +10	Черкаська	-1 -6	+5 +10
Житомирська	0 -5	+5 +10	Кіровоградська	0 -5	+4 +9
Чернігівська	0 -5	+4 +9	Полтавська	-1 -6	+3 +8
Сумська	-1 -6	+3 +8	Дніпропетровська	0 -5	+4 +9
Закарпатська	+1 -4	+7 +12	Одеська	+1 -4	+6 +11
Рівненська	+1 -4	+6 +11	Миколаївська	0 -5	+5 +10
Львівська	+2 -3	+6 +11	Херсонська	+1 -4	+5 +10
Івано-Франківська	+1 -4	+6 +11	Запорізька	0 -5	+4 +9
Волинська	+2 -3	+6 +11	Харківська	-1 -6	+3 +8
Хмельницька	0 -5	+5 +10	Донецька	0 -5	+4 +9
Чернівецька	0 -5	+5 +10	Луганська	-1 -6	+3 +8
Тернопільська	+1 -4	+5 +10	Крим	0 -5	+4 +9
Вінницька	0 -5	+6 +11	Київ	0 -2	+7 +9

Укргідрометцентр

Навколо Северодонецька висадили сосни

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

ВЕСНЯНІ ТУРБОТИ. Працівники Державної екологічної інспекції в Луганській області спільно з ДП «Северодонецьке лісомисливське господарство» та учнями 7 класу ЗОШ №5 у Всесвітній день лісу посадили за містом саджанці сосни звичайної.

Робота виявилася радісною

Як розповіли в Державній екологічній інспекції в Луганській області, ця акція не разова: щороку працівники інспекції беруть участь в таких компаніях. Вони дякують учням северодонецьких шкіл, які охоче відгукуються на пропозицію відтворити ліси Луганщини.